

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

องค์การการค้าระหว่างประเทศแห่งประเทศญี่ปุ่น (Japan External Trade Organization: JETRO) ได้ทำการสำรวจในปี 2006 พบว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะก่อตั้งแหล่งผลิตเพื่อการค้าขายภายใน 1 – 5 ปีที่จะถึงนี้ และยังมีผลสำรวจยืนยันจากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (The United Nations Conference on Trade and Development: UNCTAD) ในปี 2005 พบว่าประเทศไทยจัดเป็นอันดับที่ 3 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการค้าและการพัฒนาในภูมิภาคเอเชียและจัดเป็นอันดับที่ 9 ของโลก ภายใน 4 ปีถัดจากนั้น (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2548: ออนไลน์) สาเหตุที่ผู้ประกอบการให้ความสนใจและตัดสินใจเลือกประเทศไทยเป็นพื้นที่ในการลงทุนและดำเนินธุรกิจ มาจากเหตุผลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงถึงเจตนาอันดีของประเทศไทยโดยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) สมาชิกองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ อาทิ ประเทศสมาชิกในเขตการค้าเสรีแถบอาเซียน (AFTA) และองค์กรอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการทำการค้าระหว่างประเทศ รวมไปถึงสภาพการณ์ภายในประเทศได้แก่ ความเจริญเติบโตทางภาคเศรษฐกิจ สังคม และนโยบายทางการเมือง โครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ และสิ่งสำคัญที่แสดงออกมาได้อย่างชัดเจนของรัฐบาลไทยคือการกำหนดนโยบายเพื่อการส่งเสริมการลงทุนและการกำหนดมาตรการการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ ivo อย่างชัดเจน เพื่อที่จะเป็นสิ่งจูงใจแก่ผู้ประกอบการจากต่างประเทศที่จะเข้ามาดำเนินกิจการภายในประเทศไทยและเพื่อเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย โดยเฉพาะการจัดตั้งและกำหนดให้มีเขตนิคมอุตสาหกรรมอยู่ทั่วทุกภาคในประเทศและการจัดให้มีการกำหนดเขตส่งเสริมการลงทุน

การกำหนดเขตพื้นที่ส่งเสริมการลงทุน ตามนโยบายของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทย ได้มีการกำหนดและแบ่งเขตส่งเสริมการลงทุนออกเป็น 3 เขต ซึ่งมีเกณฑ์การแบ่งจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยใช้รายได้และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานของแต่ละจังหวัดเป็นเกณฑ์ ดังนี้ เขตที่ 1 ประกอบด้วย 6 จังหวัดใน ส่วนกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร เขตที่ 2 ประกอบไปด้วย 12 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ราชบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ภูเก็ต ระยอง ราชบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง เขตที่ 3 ประกอบด้วย 58 จังหวัดนอกเหนือจากจากเขตที่ 1 และเขตที่ 2

(สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2548: ออนไลน์) และจากหลักเกณฑ์การแบ่งเขตส่งเสริมการลงทุนดังกล่าว เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ได้ถูกจัดอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขตที่ 3 จัดได้ว่าเป็นพื้นที่ห่างไกลซึ่งถ้าเทียบกับจังหวัดในส่วนกลางคือ กรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล จึงได้รับสิทธิประโยชน์ปกติและสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมพิเศษมากกว่าปกติ หรือได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุดซึ่งก็หมายถึงรวมถึงมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ ที่เอื้อให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้ามาลงทุนและดำเนินกิจการไม่ว่าจะเป็น มาตรการขอคืนภาษีตามมาตรา 19 ทวิ มาตรการลดหย่อนค่าภาษีอากรสินค้าส่งออก มาตรการการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า มาตรการเขตปลอดอากร มาตรการการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ) และมาตรการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 ซึ่งมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีเหล่านี้ล้วนเป็นการเอื้อต่อผลประโยชน์ และเป็นส่วนสนับสนุนส่งเสริมอันสำคัญยิ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการต่างชาติเข้ามาลงทุนดำเนินกิจการอยู่ในประเทศไทยและในทางตรงกันข้ามประเทศไทยเองก็ได้รับผลดีจากการลงทุนเหล่านั้น โดยปรากฏให้เห็นเป็นภาพรวมในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศ

ทำเนียบผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน แสดงให้ทราบว่าภายใต้เขตนิคมอุตสาหกรรมนี้ได้แบ่งเขตอุตสาหกรรมออกเป็น 3 เขต ได้แก่ เขตอุตสาหกรรมทั่วไป เขตอุตสาหกรรมส่งออก และเขตพาณิชยกรรม มีผู้ประกอบการที่ยังคงดำเนินกิจการอยู่ทั้งสิ้นจำนวน 68 ราย ประกอบไปด้วยผู้ประกอบการจากหลากหลายประเทศเช่น ไทย ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย อเมริกา ออสเตรเลีย ฮ่องกง ไต้หวัน เวียดนาม อิสราเอล สวิตเซอร์แลนด์ เดนมาร์ก อินเดีย อิตาลี ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย และจีน (สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ, 2549: ออนไลน์) แสดงให้เห็นว่าเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน เป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการหลากหลายประเทศ จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าผู้ประกอบการที่ให้ความสนใจลงทุนและดำเนินกิจการในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูนนี้ มีความคิดเห็นอย่างไรต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เขตนิคมอุตสาหกรรมนี้มีให้การลงทุน

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้การลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้การลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้การลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน
2. เป็นแนวทางการกำหนดมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้เป็นสิ่งจูงใจนักลงทุนต่อไป

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ความคิดเห็น หมายถึง ความเห็นการแสดงออกของทัศนคติ หากเห็นว่าเหมาะสมก็จะแสดงออกมาสอดคล้องกับทัศนคตินั้น โดยอาจจะแสดงความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยว่ามีมากน้อยเพียงใด

ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่ทำการลงทุนและดำเนินการโดยคาดหวังรายได้และผลกำไรจากการลงทุนและดำเนินการนั้น ๆ

มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี หมายถึง มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและการส่งเสริมการลงทุนซึ่งมุ่งส่งเสริมสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลกำหนดไว้เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติมาลงทุนในประเทศมากขึ้น ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ประกอบไปด้วย

- มาตรการขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ
- มาตรการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกในรูปของ “บัตรภาษี”
- มาตรการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภท โรงผลิตสินค้า
- มาตรการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ)
- มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การนำเงินทุนมาจัดการและดำเนินการโดยหวังที่จะมีรายได้หรือกำไรจากการจัดการและดำเนินการนั้น หรือเป็นการร่วมกันระหว่างบุคคลผู้ลงทุนที่นำเงินทุนมาลงทุนในรูปของวิสาหกิจหรือกิจกรรมทางธุรกิจ เพื่อแสวงหากำไร

นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน หมายถึง เขตพื้นที่ดินที่จัดสรรไว้สำหรับการ
จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมให้เข้าไปอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสัดส่วน เพื่อการประกอบอุตสาหกรรม
และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม ซึ่งตั้งอยู่บนทางหลวง
หมายเลข 11 หลักกิโลเมตรที่ 69-70 (ถนนเชียงใหม่-ลำปาง) ตำบลมะเขือแจ้และตำบลบ้านกลาง
อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved